

Drøftingsgrunnlag – veivalg

Spørsmål 1

Hva skal politikerne bestemme – og hva bør ligge til administrativ og faglig vurdering?

Modell A – Tydelig rollefordeling

Tydelig rollefordeling Politisk nivå fastsetter mål, prioriteringer og økonomiske rammer, samt vedtar plan og reglement. Administrasjonen fatter vedtak i enkeltsaker innenfor disse rammene og foretar kunst- og kulturfaglige vurderinger.

- Klart ansvarsskilte mellom politikk og fag.
- Redusert risiko for rollekonflikter og habilitetsutfordringer.
- Større forutsigbarhet og likebehandling i enkeltsaker.
- Mindre direkte politisk involvering i enkeltsaker.
- Kan oppleves som mindre politisk handlingsrom i konkrete saker.

Modell B – Politisk behandling innenfor faglig ramme

Politisk behandling innenfor faglig ramme Utvalg behandler enkeltsaker, basert på administrativ og faglig vurdering. Vedtak skjer innenfor vedtatte kriterier og rammer, og uten å overprøve kunstnerisk og kulturfaglig skjønn.

- Tydelig politisk eierskap til prioriteringer.
- Fleksibilitet i møte med lokale initiativ.
- Krever bevisst rolleforståelse for å sikre samsvar med armlengdesprinsippet.
- Økt risiko for ulik praksis og habilitetsutfordringer.

Spørsmål 2

Hvordan skal Hol bruke planverk og reglement når nye initiativ oppstår?

Alternativ A – Plan som hovedregel

Tiltak bør være planforankret før prioritering.

- Tydelig sammenheng mellom plan og økonomiske prioriteringer.
- Økt forutsigbarhet for aktører og administrasjon.
- Mindre fleksibilitet dersom nye muligheter oppstår mellom planrullinger.

Alternativ B – Plan med unntakskriterier

Nye initiativ kan vurderes dersom vedtatte kriterier er oppfylt.

- Balanse mellom struktur og fleksibilitet.
- Mulighet til å gripe tidskritiske eller eksternt finansierte initiativ.
- Krever tydelige og forutsigbare kriterier.
- Kan utfordre planens styringskraft dersom unntak blir hovedregel.

Alternativ C – Årlig vurderingspunkt

Nye initiativ vurderes samlet én gang per år, eksempelvis i forbindelse med budsjett eller planrulling.

- Forutsigbar og samlet behandling.
- Mindre ad hoc-behandling.
- Mindre rom for raske beslutninger.
- Kan forsinke gjennomføring av enkelte tiltak.

Spørsmål 3

Hvordan skal arbeidet med den lovpålagte oversikten og revisjon av kommunedelplanen organiseres og prioriteres?

Alternativ A – Minimumsløsning

Sammenstilling av eksisterende data.

- Begrenset ressursbruk.
- Raskere fremdrift i planarbeidet.
- Mindre dyptgående analyse av utviklingsbehov.
- Kan gi svakere grunnlag for prioriteringer.

Alternativ B – Utvidet kunnskapsgrunnlag

Kartlegging og bred medvirkning.

- Styrket kunnskapsgrunnlag og bredere forankring.
- Tydeligere prioriteringer i planarbeidet.
- Betydelig ressurs- og tidsbruk.
- Krever administrativ kapasitet eller ekstern bistand.

Alternativ C – Trinnvis modell

Grunnleggende oversikt først, fordypning senere.

- Gradvis utvikling innenfor tilgjengelige ressurser.
- Mulighet for å justere ambisjonsnivå underveis.
- Kan gi lengre samlet prosess.
- Krever tydelig politisk prioritering av hvilke områder som skal fordypes.